

[Strona główna](#) > [Kultura](#) > Skarby dominikanów

Skarby dominikanów

Data publikacji: 2017-06-25 22:07
Ostatnia aktualizacja: 2017-06-25 22:11

Dwa dni twała Logosfera – spotkania i dyskusje poświęcone tradycji dominikańskiej, związanej ze słowem, organizowane przez Muzeum Narodowe w Szczecinie i Fundację Veritas, działającą przy szczecińskim klasztorze dominikanów.

Pierwszego dnia o malarstwie dominikańskim na przykładzie twórczości bł. Fra Angelico, zakonnika i artysty, działającego we Florencji w pierwszej połowie XV wieku, dziś patrona artystów, mówił o. Dariusz Czajkowski z Klasztoru św. Józefa w Warszawie. Dr Rafał Simiński z Uniwersytetu Szczecińskiego opowiadał o powstaniu dominikanów, zakonu kaznodziejskiego (Ordo Praedicatorum), przypominał jego regułę, prezentował tworzenie klasztorów dominikańskich w średniowieczu na dzisiejszym Pomorzu Zachodnim. Zwrócił uwagę, że klasztor w Kamieniu Pomorskim tworzyli dominikanie krakowscy. Razem w klasztorami w Greifswaldzie i Pasewalku należał on początkowo do polskiej prowincji dominikanów.

Drugi dzień Logosfery to prelekcje prof. Jarosława Kupczaka (OP) o jednym z ojców Kościoła, św. Tomaszu z Akwinu, i tradycji tomistycznej oraz prof. Jaromira Brejdaka (Uniwersytet Szczeciński) o koncepcji człowieka, zarysowanej przez średniowiecznego mistyka dominikańskiego, zwanego Mistrzem Eckhartem, twórcy tzw. religii serca. Pod obu referatach wywiązała się żywa dyskusja, którą moderował ks. prof. Zdzisław Kroplewski z Uniwersytetu Szczecińskiego.

W gmachu Muzeum Narodowego przy ul. Staromłyńskiej czynna jest wystawa „Skarby dominikanów”. Prezentowane są na niej obrazy, rzeźby i rzemiosło artystyczne ze zbiorów Muzeum Narodowego w Szczecinie, ornaty dominikańskie z XVIII i XX wieku, udostępnione przez Muzeum Archidiecezjalne w Poznaniu, oraz dokumenty z Archiwum Państwowego w Szczecinie, dotyczące m.in. klasztoru dominikanów w Greifswaldzie. Wśród eksponatów jest też mszał dominikański z Tournai (1881) i sztandar z herbem i dewizą dominikanów: „Laudare, benedicere, praediserere” („Chwalić, błogosławić, głosić prawdę”).

(b.t.)

Fot. Robert Stachnik

